

Benvinguda, Lectura Inicial

Ens hem reunit avui a l'església de Santa Maria de Badalona, per celebrar una missa exequial en record de Virginijus Ridikas. Una persona sense sostre, d'origen lituà, veí del barri de Canyadó des de feia anys, que va morir de manera tràgica ara fa un any. Molts veïns i veïnes del barri el recorden com una persona amable, afectuosa i simpàtica que saludava a tothom i desitjava anar a Lituània a visitar la seva família.

Atès que Virginijus era creient catòlic, un grup de persones i entitats compromeses amb la causa de les persones sense llar i els drets humans, d'acord amb la seva família i amb el suport de l'associació Catalano-Lituana, hem volgut organitzar aquesta missa funeral en memòria seva. Ens ha semblat que aquesta era la millor manera de recordar-lo i acomiadar-lo dignament.

Volem agrair de manera especial a la comunitat de Santa Maria i al seu rector, Mn. Josep Teixidó, la seva generositat i comprensió per oferir-nos l'església per celebrar aquesta eucaristia.

Virginijus, una persona sense llar, anònima i sense veu com tantes d'altres que malviuen a la nostra ciutat, amb la seva pròpia experiència de mort destapa una esgarrifosa falla del sistema d'atenció sanitària i sociosanitària. Després d'un cúmul de desatencions de la malaltia que patia, va morir el 7 de juny de 2024 a l'Hospital Municipal. La manca d'atenció sanitària i social que va patir, posa en evidència fins on pot arribar a ser de deshumanitzat i cruel el nostre sistema d'atenció social.

Aquest funeral també vol fer visible que no ens resignem a que les injustícies que va patir Virginijus quedin segellades dins la seva tomba municipal. Al contrari, aquest cas reclama la millora dels protocols del sistema públic d'atenció sanitària a les persones sense llar, que garanteixi l'atenció sanitària i un tracte humà.

Unes dades posen de manifest aquesta urgent necessitat: L'esperança de vida de les persones sense sostre està uns 30 anys per sota de la mitjana, i un 52% de les morts es produeixen al carrer, literalment, viure al carrer mata.

Aquest funeral, al voltant del 1r aniversari de la seva mort, vol ser un acte de reparació envers les moltes vulneracions que Virginijus va patir. Un comiat digne i d'acord amb la seva creença religiosa. Però, amb la seva mort, també fem present a tantes i tantes persones que moren en solitud i pobresa, excloses del confort i l'atenció que mereix qualsevol ésser humà.

A Badalona, són moltes les persones que dormen al carrer. Segons el darrer recompte de persones sense llar, realitzat a Badalona la nit del 6 al 7 de maig, 110 persones dormien al ras, un 20% més que l'any anterior.

A aquesta xifra, s'han d'afegir 214 persones més que van passar la nit en recursos habitatges per entitats socials de la Taula Sense Llar de Badalona, més del doble respecte el recompte anterior.

A més, cal tenir en compte les 291 persones que viuen en assentaments i habitatges inadequats i les 833 que estan rebent suport econòmic i acompanyament d'entitats per poder pagar una habitació.

En un context d'exclusió social residencial creixent, l'increment constatat de les persones que dormen al carrer, fa palès la necessitat urgent d'uns serveis municipals d'atenció a aquestes persones. Actualment, després que el govern municipal decidís tancar Can Bofí Vell, Badalona no compta amb cap equipament municipal de pernoctació ni cap menjador social per a les persones sense sostre.

Pastoral Obrera de Badalona

CONCELEBRACIÓ **FUNERAL** **VIRGINIJUS RIDIKAS**

BADALONA 15 DE JUNY 2025

PARRÒQUIA SANTA MARIA

Cant d'entrada

GERMANS, HEM ARRIBAT DELS QUATRE
PUNTS DE L'HORITZÓ SOM AQUÍ SENYOR.
GERMANS, HEM ARRIBAT DELS QUATRE
PUNTS DE L'HORITZÓ AMB EL SENYOR.

Pels camins del món hem seguit una crida,
hem portat al front tot el pes del sol, hem
sofert sovint el dol que duu la vida, hem ofert
només amistat i consol.

Ara som tots junts al voltant de la taula, no
portem sinó la pols del camí, vós ens heu
donat amb la vostra paraula, menjar el vostre
Pa i l'amistat compartir.

Paraules lituanes d'inici

Associació Catalano Lituana

*La cita escollida per dedicar al nostre
compatriota Virginijus Ridikas és de Vincas
Mykolaitis-Putinas (1893–1967), una de les
figures literàries més importants de Lituània.*

*I quan ningú et veu,
Déu igualment et veu.
I el silenci esdevé la teva pregària. .../...*

Poema (després homília)

Los ojos me duelen

De no mirarte
Entre el saco arrugado
en el húmedo asfalto.
Los ojos me duelen
De no reconocerte
Tumbado en el suelo
Porque me das asco.
Los ojos me duelen
De no detenerme
Para darte un abrazo
Aunque no tenga tiempo
Los ojos me duelen
De no quedarme
Y gritar a tu lado
Es nuestro hermano.

Pepe Baena Iniesta

SALM (resposta): Aclama Déu tota la Terra

Cant evangeli: AL·LELUIA de Taizé

Cant d'ofertori: MARIJA, MARIJA

*Marija, Marija, Skaisčiausia lelija!
Tu švieti aukštai danguje.
Palengvink vergiją,*

*Pagelbėk žmonijai,
Išgelbėk nuo priešo baisaus!*

*Mes klystantys žmonės
Maldaujam malonės,
Marija, maldų neatmesk!*

Tarp verkiančių marių,

*Šių žemiškų karių
Nupuolančius stiprink ir vesk.*

Marija, Marija, Skaisčiausia lelija!

*Danguis Karalienė šviesi!
Užtark prieš Aukščiausią
Tu žmogų menkiausią,
Nes viską pas Dievą gali.*

SIGNIFICAT Traduccióal català: Joan Sallas i Jolita Grīžtē

Maria, Maria, frèsia Puríssima! Brilles ben amunt al cel. Alleuja l'esclavitud, Ajuda la humanitat, Salva del terrible enemic!

Nosaltres, poble errant Implorem clemència, Maria, no rebutgis les nostres pregàries! Entre els mars que ploren, Aquests batalles terrenals. Enforteix i guia els qui han caigut.

Maria, Maria, Frèsia Puríssima! Reina del Cel, llum brillant! Intercedeix davant l'Altíssim, per les misèries de l'home Perquè allà amb Déu ho pots tot.

Cant de PAU: AMISTAT, UNEIX-NOS

Amistat, uneix-nos! / Llibertat, deslliura'ns! / Germans: el demà serà millor!

1. Amb els ulls brillants i plens de joia, / i amb el cor ple de fe en el demà, / estimant farem la nostra via / i serem de tothom germà.

2. Ben segurs que es troba allò que es busca / quan l'esforç és noble i és constant, / si la ruta se'ns fa més difícil / obriríem camins cantant.

Cants de COMUNIÓ: Mou Senyor, mou la meva ànima (3), Oh mou-la Senyor
El Falciot (de Lluís Platero)

Cants de COMIAT: La vall del riu vermell
No serem moguts

El Falciot

Quan el falciot emprén el vol sap el camí que ha d'empendre
Sap que mai més no tornarà al niu que el va veure nèixer.

Quan al matí surt el Sol, la sorra pren color daurat,
L'aigua del mar es torna roja i el cel negre es torna blau.
Però l'home neix i mor trist, l'home segueix sent oprimat,
L'home és esclau de l'home ric.(2)

"En aquest cant i viu el batec de la natura,
però també la veritat dura de la vida humana.
Que el seu record voli lliure com el falciot que sap que no tornarà
Però marxa amb dignitat i bellesa".

Trobarem a faltar el teu somriure,
Dius que ens deixes t'en vas lluny d'aquí
Però el record de la vall on vas viure
No l'esborra la pols del camí.
El teu front duu la llum de l'albada
Ja no el solquen dolors ni treballs
I el vestit amarat de rosada
És vermell com el riu de la vall.
Quan arribis a dalt la carena
Mira el riu i la vall que has deixat
I aquest cor que ara guarda la pena
Tan amarga del teu comiat.

No serem, no serem moguts (2)
Igual que el pi a prop de la ribera
No serem moguts.